

चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक तीस

यहेज्केल क्रमांक अकरा

Jeff Pippenger

2026-09-02

यहेज्केलच्या पुस्तकात, यरुशलेमचा 'वेढा' हे ते 'चिन्ह' आहे, जी कसोटी ठरते ज्याद्वारे आपल्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय केला जाईल; कारण ते पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीचे चिन्हांकित करते.

“प्रभुने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की, कृपाकाल समाप्त होण्यापूर्वी पशूची प्रतिमा स्थापन केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय केला जाईल. ...”

“हा तो कस आहे, जो देवाच्या लोकांवर त्यांना मुद्रांकित केले जाण्यापूर्वी येणे आवश्यक आहे. जे सर्व त्याच्या नियमशास्त्राचे पालन करून, आणि खोटा शब्बाथ स्वीकारण्यास नकार देऊन, देवाप्रती आपली निष्ठा सिद्ध करतील, ते प्रभु देव यहोवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील, आणि सजीव देवाचा शिक्का प्राप्त करतील. जे स्वर्गीय उगमाच्या सत्याला सोडून देतील आणि रविवारचा शब्बाथ स्वीकारतील, ते पशूची खूण प्राप्त करतील.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

सेस्तियुसच्या 'चिन्हा'वेळी यरुशलेमहून पळून गेलेले ख्रिस्ती तसे करू शकले, कारण त्यांना पूर्वीच इशारा देण्यात आला होता आणि चिन्ह प्रकट झाल्यावर त्यांनी ते ओळखले. पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ओळखणे म्हणजे रविवारच्या कायद्याकडे नेणाऱ्या “घटना,” “तयारी” आणि “हालचाली” ओळखणे होय. त्या 'चिन्हा'ची रचना करणारे भविष्यसूचक घटक चिन्ह प्रकट होण्यापूर्वीच समजले गेले पाहिजेत. सेस्तियुसने वेढा सुरू केला तेव्हा ते चिन्ह काय होते हे शिकण्यास फार उशीर झाला होता.

“आधीच तयारी पुढे सरकत आहे, आणि अशा हालचाली सुरू आहेत, ज्यांचा परिणाम पशूची प्रतिमा उभारण्यात होईल. पृथ्वीच्या इतिहासात अशा घटना घडवून आणल्या जातील की त्या या शेंवटच्या दिवसांसाठीच्या भविष्यवाणीतील भाकितांची पूर्तता करतील.” Review and Herald, April 23, 1889.

तयारी, हालचाली आणि घटना

“तयारी,” “हालचाली” आणि “घटना” यांची चाचणीपूर्वीच ओळख झाली पाहिजे.

“भविष्यवाणीच्या इतिहासात देवाने जे काही भूतकाळात पूर्ण व्हावयाचे म्हणून निर्दिष्ट केले होते, ते सर्व पूर्ण झाले आहे; आणि जे काही अजून यावयाचे आहे, ते त्याच्या क्रमाने येईल. दानिएल, देवाचा संदेष्टा, आपल्या स्थानावर उभा आहे. योहान आपल्या स्थानावर उभा आहे. प्रकटीकरणामध्ये यहूदा वंशाचा सिंहाने भविष्यवाणीचे विद्यार्थी यांच्यासाठी दानिएलाचे पुस्तक उघडले आहे; आणि अशा प्रकारे दानिएल आपल्या स्थानावर उभा आहे. तो आपली साक्ष देत आहे—तीच जी प्रभुने त्याला दर्शनात प्रकट केली होती—त्या महान आणि गंभीर घटनांविषयी, ज्या आपण त्यांच्या पूर्णतेच्या अगदी उंबरठ्यावर उभे असताना जाणल्या पाहिजेत.”

“इतिहासात आणि भविष्यवाणीत देवाचे वचन सत्य आणि भ्रम यांतील दीर्घकाळ चालत आलेल्या संघर्षाचे चित्रण करते. तो संघर्ष अद्यापही चालू आहे. ज्या गोष्टी पूर्वी घडल्या आहेत, त्यांची पुनरावृत्ती होईल.” Selected Messages, book 2, 109.

आपण “त्यांच्या पूर्णत्वाच्या अगदी उंबरठ्यावर उभे असताना” “त्या महान आणि गंभीर घटनांना जाणलेच पाहिजे.” हा उंबरठा त्या घटनांच्या पूर्णत्वापूर्वीच त्यांना समजून घेण्याची आपली आवश्यकता दर्शवितो.

“परंतु भविष्यवाणीच्या लेखणीने काढलेल्या कठोर रेषा या शांत दृश्यात एक परिवर्तन प्रकट करतात. कोकरासारखी शिंगे असलेला पशू अजगराच्या आवाजात बोलतो, आणि ‘त्याच्या समोर पहिल्या पशूची सर्व सत्ता चालवितो.’ छळाचा जो आत्मा मूर्तिपूजकत्व आणि पोपसत्तेमध्ये प्रकट झाला होता, तो पुन्हा प्रकट होणार आहे. भविष्यवाणी जाहीर करते की ही सत्ता ‘पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगेल की त्यांनी त्या पशूची प्रतिमा करावी.’ [Revelation 13:14.] ही प्रतिमा पहिल्या, म्हणजे बिबट्यासारख्या पशूसाठी केली जाते, जो तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशात दाखविला आहे. या पहिल्या पशूद्वारे रोमन चर्चचे प्रतिनिधित्व केले आहे, जी नागरी सत्तेने परिधान केलेली एक धार्मिक संस्था आहे, आणि सर्व मतभेदकांना शिक्षा करण्याचा अधिकार जिच्याकडे आहे. पशूची प्रतिमा अशाच प्रकारच्या सत्तेने परिधान केलेल्या दुसऱ्या धार्मिक संस्थेचे प्रतिनिधित्व करते. या प्रतिमेची निर्मिती त्या पशूचे कार्य आहे, ज्याचा शांत उदय आणि सौम्य दावे त्याला संयुक्त संस्थानांचे इतके ठळक प्रतीक बनवितात. येथे पोपसत्तेची एक प्रतिमा आढळते. जेव्हा आपल्या देशातील चर्च, त्यांच्या समानरीत्या मान्य असलेल्या श्रद्धेच्या मुद्द्यांवर एकत्र येऊन, राज्यावर प्रभाव टाकतील की ते त्यांच्या आज्ञा अंमलात आणावे आणि त्यांच्या संस्थांना आधार द्यावे, तेव्हा प्रॉटेस्टंट अमेरिका रोमन धर्मसत्ताक्रमाची एक प्रतिमा निर्माण केलेली असेल. तेव्हा खरी चर्च छळाने ग्रस्त केली जाईल, जसे देवाच्या प्राचीन लोकांवर झाले होते. जवळजवळ प्रत्येक शतक असे दाखले पुरविते की चर्च आणि राज्याचे अधिकार संरक्षित करण्याच्या नावाखाली देवाची सेवा करीत असल्याचा दावा करून संकुचित धर्माधता आणि द्वेष किती काही करू शकतात. प्रापंचिक सत्तांशी संधि करून रोमच्या पावलांवर पाऊल ठेवणाऱ्या प्रॉटेस्टंट चर्चांनी विवेकस्वातंत्र्य मर्यादित करण्याची अशीच इच्छा प्रकट केली आहे. सतराव्या शतकात इंग्लंडच्या चर्चच्या अधिपत्याखाली हजारो नॉन-कॉन्फॉर्मिस्ट सेवकांनी दुःख सोसले. धर्मनिरपेक्ष सरकारांकडून धार्मिक पक्षपात केला जातो तेव्हा त्याचा परिणाम नेहमीच छळात होतो.” Spirit of Prophecy, volume 4, 277.

पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती प्रथम संयुक्त संस्थानांमध्ये पूर्ण होते, आणि त्यानंतर जगात.

“परकीय राष्ट्रे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील. जरी ती पुढाकार घेते, तरीही हाच संकटकाळ जगाच्या सर्व भागांतील आपल्या लोकांवर येईल.” टेस्टिमोनीज, खंड ६, ३९५.

इ.स. 313 मधील मिलानचा फतवा हा घडणीच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि तोच सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्टांसाठी बंद दारही ओळखून देतो. पश्चिमेकडील कॉन्स्टन्टाईन आणि पूर्वेकडील लिसिनियस यांनी या फतव्याशी करारस्वरूप विवाह जोडला, जेव्हा कॉन्स्टन्टाईनने आपली सावत्र बहीण कॉन्स्टन्टिया हिला लिसिनियसला दिले; हा विवाह दानियेल अकराव्या भविष्यवाणीतील इतिहासामधील सहा करारस्वरूप विवाहांच्या भविष्यवाणीच्या रेषेत दर्शविलेल्या चौथ्या करारस्वरूप विवाहाचे प्रतिनिधित्व करतो. पहिले दोन उत्तर व दक्षिण यांच्यातील युद्धांशी संबंधित होते, पुढील दोन पूर्व व पश्चिम यांच्यातील यादवी युद्धे होती, आणि शेवटचे दोन पापल चर्चसत्तेचे व राज्यसत्तेचे प्रतीकात्मक विवाह आहेत.

ॲंटिओकस दुसरा थिओस याने सुमारे इ.स.पू. २५२ च्या सुमारास टॉलेमी दुसरा याची कन्या असलेल्या टॉलेमिक राजकन्या बेरेनीकेशी विवाह करण्यासाठी आपली पत्नी लाओडिसे पहिली हिला दूर केले. सेल्युसिड साम्राज्याचे तहाधारित विवाह उत्तरच्या राजांमध्ये आणि दक्षिणच्या राजांमध्ये संपन्न झाले; तर, इ.स. ३१३ मधील तहाधारित विवाह पूर्वेचा सम्राट आणि पश्चिमेचा सम्राट यांच्यामध्ये झाला.

इ.स.पू. २५२ मधील Antiochus II Theos याचा करार-विवाह, Seleucid साम्राज्याच्या त्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करीत होता, ज्याचा साम्राज्य म्हणून इतिहासातील शेवट Daniel अकराव्या दहा ते सोळा वचने दर्शवितात. Seleucid साम्राज्याच्या अंतिम इतिहासात आणखी एक करार-विवाह Antiochus III the Great याने पूर्ण केला, जेव्हा त्याने आपली कन्या Cleopatra I Syra, (भविष्यवाणीच्या इतिहासातील अगदी पहिली Cleopatra) हिला इ.स.पू. १९३ मध्ये Ptolemy V याला दिले. त्या वेळी Ptolemy V सुमारे १६ वर्षांचा होता आणि Cleopatra I Syra सुमारे १० वर्षांची होती. त्यांचा विवाह पाचव्या Syrian युद्धानंतरचा एक राजनैतिक तोडगा होता. Daniel अकराव्या उत्तर व दक्षिणेच्या राजांमधील अल्फा करार-विवाहाने दुसऱ्या Syrian युद्धाचा

शेवट चिन्हांकित केला होता.

भविष्यवाणीच्या इतिहासातील शेवटची क्लिओपात्रा हिने ज्युलियस सीझराशी, आणि त्यानंतर मार्क अँटोनीशी संबंध ठेवला. इ.स.पू. ४४ मध्ये ज्युलियस सीझरची हत्या झाल्यानंतर, इ.स.पू. ४३ मध्ये दुसरी त्रिमूर्ती स्थापन करण्यात आली. त्या त्रिमूर्तीमध्ये तीन पुरुष होते; आणि त्या तिघांपैकी एक, मार्कस लेपिडस, याला ऑक्टेव्हियनने त्या त्रैधारी संघातून बाहेर काढल्यानंतर, पूर्वेकडील मार्क अँटोनी आणि पश्चिमेकडील ऑक्टेव्हियन यांच्यामध्ये सत्तेसाठी संघर्ष उद्भवला. इ.स.पू. ४० मध्ये ब्रुंडिसियम येथे या पूर्व-पश्चिम प्रतिस्पर्ध्यांमध्ये एक तह करण्यात आला. त्या तहात ऑक्टेव्हियनची बहीण ऑक्टाव्हिया आणि मार्क अँटोनी यांचा विवाह समाविष्ट होता. तो तह आणि त्यासोबतचा विवाह टिकला नाही; आणि मार्क अँटोनी क्लिओपात्राच्या संबंधात गुंतल्यानंतर, त्याने इ.स.पू. ३२ मध्ये ऑक्टाव्हियाला घटस्फोट दिला. इ.स.पू. ३१ मध्ये ऑक्टेव्हियनच्या युद्धात, पूर्व आणि पश्चिमेची साम्राज्ये एकाच सत्तेखाली एकवटली; आणि त्यानंतर ऑक्टेव्हियन ऑगस्टस सीझर झाला, जो रोमन वैभव आणि सामर्थ्याच्या सर्वोच्च शिखराचे प्रतीक होता.

भविष्यसूचक दृष्ट्या, दानियेल अकरामधील पहिला कराराधिष्ठित विवाह हा उत्तर व दक्षिण यांच्या राजांमध्ये झाला होता; अलेक्झांडर महानाचे साम्राज्य पुन्हा प्रस्थापित करण्यासाठी झगडणाऱ्या त्या दोन युद्धरत पक्षांतील वैरभाव समाप्त करण्याच्या प्रयत्नात तो घडला. सेल्युसिड आणि मिसरच्या पटोलेमी घराण्यांतील तो पहिला कराराधिष्ठित विवाह हा सेल्युसिड व पटोलेमिक राज्यांच्या अल्फा करार-विवाहाचा नमुना होता, ज्याने त्याच दोन सत्तांमधील ओमेगा करार-विवाहाचे पूर्वचित्रण केले. अंतिम, अथवा ओमेगा, करार-विवाहात, मिसरी इतिहासातील अगदी पहिली, अथवा अल्फा, क्लिओपात्रा ही शेवटच्या, अथवा ओमेगा, क्लिओपात्रेशी जोडणारा भविष्यसूचक दुवा ठरली; आणि मार्क अँटोनीशी तिचे नाते हे ऑक्टाव्हिया आणि मार्क अँटोनी यांच्या घटस्फोटासाठी संदर्भबिंदू बनले. त्या घटस्फोटाने पूर्वेकडील मार्क अँटोनी आणि पश्चिमेकडील ऑक्टेव्हियन यांच्यातील नव्याने पेटलेल्या वैरभावास चिन्हांकित केले, ज्याचा शेवट इ.स.पूर्व ३१ मध्ये ऑक्टेव्हियनच्या युद्धात झाला.

इ.स.पूर्व ४० मधील ब्रुंडिसियमचा करार-विवाह हा पूर्व आणि पश्चिम यांच्यातील संघर्षाचा अल्फा करार-विवाह होता, जसा लाओडिसे आणि अँटिओकस दुसरा यांचा करार-विवाह हा उत्तर आणि दक्षिण यांच्यातील संघर्षाचा अल्फा होता. इ.स. ३१३ मधील करार-विवाह हा मार्क अँटोनी आणि ऑक्टाव्हिया यांच्या अल्फा करार-विवाहाचा ओमेगा होता, जसा पटोलेमी पाचवा आणि क्लिओपात्रा पहिली सायरा यांच्यातील करार-विवाह हा उत्तरेकडील आणि दक्षिणेकडील राज्यांच्या ओमेगा करार-विवाहाचा होता. इ.स. ३१३ च्या ओमेगा करार-विवाहाकडे नेणारे तीन करार-विवाह हे सर्व परस्परांशी संरेखित होतात, आणि मिलानच्या जाहीरनाम्याशी संबंधित भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्यांना तीन साक्षी पुरवितात. एकत्रितपणे, पूर्व, पश्चिम, उत्तर आणि दक्षिण यांचे हे चार प्रत्यक्ष करार-विवाह पोपसत्तेच्या दोन प्रतीकात्मक करार-विवाहांशी संरेखित होतात.

इ. स. ४९६ मध्ये, फ्रॅक्सचा राजा क्लोव्हिस याचा विवाह क्लोटिल्डाशी झाला होता. क्लोटिल्डा ही बर्गंडीची राजकन्या होती, बर्गंडीचा राजा चिल्पेरिक दुसरा याची कन्या. कुटुंबातील सत्तासंघर्षात तिच्या वडिलांचा आणि आईचा खून झाल्यानंतर, इ. स. ४९३ मध्ये फ्रॅक्सचा राजा क्लोव्हिस पहिला याच्याशी तिचा विवाह लावून देण्यात येईपर्यंत ती आपल्या काकांच्या संरक्षणाखाली राहिली. ती कॅथलिक होती; म्हणजेच, ती रोमन चर्चच्या नायसिन/रूढीमतवादी विश्वासाची धारक होती. यामुळे त्या काळातील इतर अनेक जर्मनिक राजघराण्यांपासून ती वेगळी ठरत होती, कारण ते एरियन ख्रिस्ती होते. तिची आई कारेटेना कॅथलिक होती, आणि क्लोटिल्डाचे संगोपन त्याच विश्वासात झाले. क्लोव्हिसने मूर्तिपूजा सोडून कॅथलिक बाप्टिस्मा स्वीकारावा, यासाठी तिने सातत्याने त्याला प्रवृत्त केले, यासाठी ती स्मरणात आहे; आणि त्यानंतर इ. स. ४९६ मधील त्याचे धर्मांतर हे फ्रान्सच्या आरंभीच्या इतिहासातील आणि पाश्चात्य तथाकथित ख्रिस्ती धर्माच्या इतिहासातील सर्वात महत्त्वाच्या घटनांपैकी एक मानले जाते.

क्लोव्हिसने अशी प्रतिज्ञा केली की, जर त्याने टोल्बियाकची लढाई जिंकली, तर तो क्लोटिल्डाच्या कॅथलिक विश्वासात धर्मांतर करील आणि बाप्टिस्मा घेईल. अलेमानीचा राजा मारला गेला, त्यांचे सैन्य विस्कळित झाले, आणि फ्रॅक

विजयी झाले. विजयानंतर क्लोटिल्डाने रेंसचे बिशप रेमिजियस यांच्याकडून क्लोटिल्डसला धर्मशिक्षण देण्याची व्यवस्था केली, आणि त्याचा बाप्टिस्मा करण्यात आला (परंपरेनुसार इ.स. ४९६ च्या ख्रिसमसदिनी), तसेच त्याच्या अनेक हजार योद्ध्यांचाही.

क्लोटिल्ड हा फ्रॅक्सचा राजा होता, ज्याचा आधुनिक भाषेत अर्थ फ्रान्सचा राजा असा होतो. तो युरोपातील त्या राजांपैकी पहिला ठरला, ज्यांनी अखेरीस आपला मूर्तिपूजक धर्म सोडून कॅथलिक धर्माचा स्वीकार केला. या कारणास्तव, क्लोटिल्डसला “कॅथलिक चर्चचा ज्येष्ठ पुत्र” मानले जाते, आणि फ्रान्सला “कॅथलिक चर्चची ज्येष्ठ कन्या” असे म्हटले जाते. १९८० मध्ये, पोप जॉन पॉल दुसरे यांनी फ्रान्सला भेट दिली तेव्हा त्यांनी विचारले, “फ्रान्स, चर्चची ज्येष्ठ कन्या, तू आपल्या बाप्टिस्माशी विश्वासू आहेस काय?”

क्लोटिल्डसचे नायसीन कॅथोलिक धर्मात झालेले परिवर्तन हे प्रतीकात्मक विवाहमिरवणुकीच्या प्रारंभाची ओळख करून देते, जी ५३८ मधील प्रतीकात्मक करार-विवाहापर्यंत नेणारी होती. पृथ्वीवरील राजांबरोबर व्यभिचार करणाऱ्या त्या वेश्येसह क्लोटिल्डस यांच्यातील प्रतीकात्मक करार-विवाह, दानिएल अकरा मधील पूर्वीच्या चार करार-विवाहांनी प्रतिरूपित केला होता. रोमन चर्चला लष्करी व आर्थिक पाठबळ देणारा क्लोटिल्डस हा पहिला युरोपीय राजा होता, आणि म्हणूनच दानिएल अकरा मधील इतिहासात क्लोटिल्डसचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे.

आणि त्याच्या पक्षाने सैन्ये उभी राहतील; आणि ती बलस्थान असलेल्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करतील; आणि नित्य होणारा यज्ञ दूर करतील; आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापन करतील. दानियेल ११:३१.

इ.स. 496 मधील क्लोटिल्डसचा काळ पोपसत्तेला ती सत्तेत उगवत असताना तिच्या साहाय्यासाठी युरोपीय राजकीय रचना “उभ्या राहण्याच्या” आरंभाचे चिन्ह ठरतो. तो एका प्रतीकात्मक विवाह-मिरवणुकीच्या आरंभाचेही द्योतक आहे. त्या वचनातील “भुजा” “सामर्थ्याचे पवित्रस्थान” हेदेखील अपवित्र करतील; आणि हे पगान तसेच पोपसत्ताक रोम या दोहोंसाठी रोम शहरच आहे.

दोन पवित्रस्थाने

दानियेलाच्या पुस्तकात “पवित्रस्थान” असा अनुवाद केलेले दोन वेगवेगळे हिब्रू शब्द आहेत. ‘miqdash’ आणि ‘qodesh’ या हिब्रू शब्दांचा दोघांचाही अनुवाद “पवित्रस्थान” असा केला जातो; परंतु qodesh हा शब्द केवळ पवित्र अस्तित्वालाच दर्शवू शकतो, तर miqdash हा शब्द संदर्भानुसार पवित्र किंवा अपवित्र अशा कोणत्याही पवित्रस्थानास दर्शवू शकतो.

एकतीसाव्या वचनातील “सामर्थ्याचे पवित्रस्थान” हा शब्द ‘miqdash’ असा आहे आणि तो रोमच्या सामर्थ्याच्या पवित्रस्थानाचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि मूर्तिपूजक तसेच पोपसत्ताक अशा दोन्ही रोमसाठी ते रोम शहर होते. अँक्टियमच्या युद्धापासून, जेव्हा ऑक्टोव्हियनने साम्राज्य एकत्र केले, तेव्हापासून दानियेल अकराव्या अध्यायातील चोविसाव्या वचनाच्या पूर्ततेत मूर्तिपूजक रोम तीनशे साठ वर्षे (एक काळ) अजिंक्य होता.

तो प्रांतातील अतिसंपन्न स्थळांवरही शांततेने प्रवेश करील; आणि जे त्याच्या पितरांनी केले नाही, किंवा त्याच्या पितरांच्या पितरांनीही केले नाही, ते तो करील; तो त्यांच्यामध्ये लूट, मालमत्ता आणि संपत्ती वाटून टाकील; होय, तो काही काळापर्यंत आपल्या युक्त्या दुर्गम किल्ल्यांविरुद्ध आखील. दानियेल 11:24.

जेव्हा मूर्तिपूजक रोमने रोम नगरातून राज्य केले, तेव्हा ते अजिंक्य होते; परंतु इ.स. ३३० मध्ये कॉन्स्टान्टाइनने राजधानी कॉन्स्टॅन्टिनोपल येथे हलविली, तेव्हा चोवीसाव्या वचनातील “काळ” पूर्ण झाला. दानियेल सात मधील तीन शिंगांपैकी शेवटचे शिंग (गोंथ) नगरातून हुसकावून लावले गेले, तेव्हा इ.स. ५३८ मध्ये बायबल भविष्यवाणीतील पाचवे राज्य म्हणून पोपसत्ताक रोमने भविष्यवाणीप्रमाणे सिंहासन ग्रहण केले. गोंथांनी रोमला वेढा घातला होता, परंतु अखेरीस जस्टिनियनचा सेनानी बेलिसारियस याने नगर सुरक्षित केल्यामुळे ते माघारी फिरले. त्यानंतर इ.स. १७९८ मध्ये नेपोलियनने पोपला पदच्युत करून निर्वासित केले, तोपर्यंत रोमन चर्चने एक हजार दोनशे साठ वर्षे

सर्वोच्च सत्ता गाजवली.

रोम, “शक्तीचे पवित्रस्थान,” “अपवित्र” केले गेले, (अपवित्र, म्हणजे ‘जखमी किंवा विघटित’), शहराविरुद्ध चालू असलेल्या युद्धातील “बाहू” यांद्वारे, ज्याचे प्रमुखतः प्रतिनिधित्व प्रकटीकरणाच्या आठव्या अध्यायातील पहिल्या चार तुर्यांद्वारे केले गेले आहे.

इ.स. 496 पासून पुढे घडलेल्या इतिहासात असे दिसून येईल की, रोमचे नगर रोमन साम्राज्याच्या सामर्थ्य व वैभवापासून रोमन कॅथलिक साम्राज्याच्या सामर्थ्य व वैभवाकडे परिवर्तित होत असताना अपवित्र झाले. त्या भुजा त्या उतान्यात “daily” या शब्दाने दर्शविलेला मूर्तिपूजेचा धर्म दूर करतील, कारण त्यांनी नायसिन कॅथलिक धर्म स्वीकारला.

व्हर्ग्येच्या युद्धात, क्लोव्हिसने अलारिक दुसरा यांच्या अधिपत्याखालील एरियन विसिगॅथांचा पराभव करून अक्विटेन हस्तगत केले. या विजयाच्या परिणामस्वरूप, इ.स. 508 मध्ये, पूर्वकडील सम्राट अनास्तासियस पहिला (कॉन्स्टॅन्टिनोपलमध्ये) याने विसिगॅथांवरील विजयाबद्दल क्लोव्हिसचा सन्मान केला. ग्रेगरी ऑफ टूर्स असे सांगतो की, अनास्तासियसने क्लोव्हिसला कॉन्सुल नेमणारे त्याचे अधिकृत कागदपत्र पाठविले. टूर्स येथे, संत मार्टिनच्या चर्चमध्ये, क्लोव्हिसने जांभळा अंगरखा व झगा परिधान केला, आपल्या मस्तकावर राजमुकुट धारण केला, बाहेर स्वार होऊन गेला, आणि लोकसमुदायात सोने व चांदी उधळली. ग्रेगरी म्हणतो की, त्या दिवसापासून त्याला कॉन्सुल म्हणून गौरविण्यात आले, आणि रोमन सम्राटाकडून क्लोव्हिस हा पश्चिमेकडील एक वैध ख्रिस्ती राजा आहे, अशी मान्यता मिळाली. एरियन विसिगॅथांचा पराभव केल्याबद्दल त्याला हा मान मिळाला; कारण कॉन्स्टॅन्टिनोपलदेखील त्यांच्याविरुद्ध होते. इ.स. 508 हे ते वर्ष आहे, जेव्हा पूर्वकडील सम्राटाने कॅथोलिक फ्रॅंकिश राजाचा सार्वजनिकरीत्या गौरव केला—एकाच प्रसंगात चर्च, विजय, आणि रोमन वैधता. इ.स. 508 हे ते वर्ष आहे, जेव्हा एरियन विसिगॅथांच्या सत्तेचा भंग केल्यानंतर फ्रॅंकिश कॅथोलिक राज्य गॉलमध्ये प्रमुख कॅथोलिक शक्ती म्हणून उभे राहिले. क्लोव्हिस हा एरियन राज्यांविरुद्ध नायसीन कॅथोलिक धर्मासाठी लढणारा पहिला प्रमुख बर्बर राजा आहे, आणि म्हणूनच “चर्चची ज्येष्ठ कन्या” या फ्रेंच भूमिकेचा तो आदर्शप्ररूप आहे. क्लोव्हिस इ.स. 496 ते 508 या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो आणि तो प्रतीकात्मक विवाहकराराचे अल्फा-चिन्ह आहे. इ.स. 508 ते 538 या तीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व जस्टिनियन करतो, जो त्या मिरवणुकीचे ओमेगा-चिन्ह आहे.

इ.स. ५३८ मध्ये, “बाहुंनी” पोपसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर १२६० वर्षांसाठी स्थापित केले. त्याच वेळी, इ.स. ४९६ मध्ये आरंभ झालेल्या विवाह-मिरवणुकीच्या समाप्तीला त्या प्रतीकात्मक करार-विवाहाची पूर्णता झाली. इ.स. १७९८ मध्ये, रोमच्या पोप आणि फ्रान्सच्या क्लोव्हिस यांच्यामध्ये आरंभ झालेला तो करार-विवाह रद्द ठरला, जेव्हा फ्रान्सच्या नेपोलियनने आपल्या सेनापतीकडून पोपाला बंदी करून पोपसत्तेशी घटस्फोट घेतला.

अल्फा स्वरूपातील प्रतीकात्मक पोपसंबंधी करारविवाह, ज्याने इ.स. ४९६ मध्ये आपल्या विवाहमिरवणुकीची सुरुवात केली होती, तो इ.स. ५३८ मधील रविवारच्या कायद्यावेळी पूर्णत्वास गेला; आणि त्यानंतर इ.स. १७९८ मध्ये तो रद्दबातल ठरविण्यात आला, जसे दानियेल अकरामधील इतर प्रत्येक करारविवाहाबाबत झाले होते. प्रकटीकरण पोपसंबंधी वैवाहिक नातेसंबंधाला—युरोपातील राजे आणि कॅथोलिक धर्मातील पोप यांच्यामधील—अधिक अर्थवाही परिमाण जोडते; कारण प्रकटीकरण बारा मधील अजगर हा सैतान आणि मूर्तिपूजक रोमचे राजे या दोघांचाही द्योतक आहे.

“म्हणून अजगर हा, मुख्यतः, सैतानाचे प्रतिनिधित्व करतो; परंतु दुय्यम अर्थाने, तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 439.

प्रकटीकरण ग्रंथात योहान आपल्याला त्या तीन गोष्टींबद्दल सांगतो ज्या राजांनी (अजगराने) कॅथलिक धर्माच्या समुद्रातील पशूस दिल्या.

आणि मी पाहिलेला पशू बिबट्यासारखा होता, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि अजगराने त्याला आपली सामर्थ्य, आपले सिंहासन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण 13:2.

इ.स. 496 मध्ये, युरोपातील राजांनी पोपसत्तेच्या पशूला आपली “सत्ता” द्यायला सुरुवात केली; ही सत्ता त्यांच्या लष्करी सामर्थ्याने आणि आर्थिक पाठबळाने दर्शविली गेली. इ.स. 330 मध्ये त्यांनी आपल्या साम्राज्याची राजधानी कॉन्स्टँटिनोपल येथे हलविली होती, त्यामुळे रोम शहर पोपसत्तेच्या अधिकाराचे “आसन” म्हणून राहिले. त्यानंतर, जस्टिनियनच्या इ.स. 533 मधील हुकुमनामा द्वारे त्या “बाहूंनी” पोपसत्तेच्या चर्चची सर्व चर्चावरील प्रमुख म्हणून ओळख निश्चित केली. त्या हुकुमनाम्यात, ज्यांना पोपसत्तेने विधर्मी ठरविले त्यांचा छळ करण्यासाठी त्यांच्या लष्करी सामर्थ्याचा उपयोग करण्याचाही समावेश होता; अशा रीतीने त्यांनी आपला नागरी “अधिकार” पोपांच्या हातात ठेवला.

पोपसत्ताक आणि युरोपातील राजे यांच्यामधील अल्फा करार-विवाहाची सुरुवात इ.स. ४९६ मध्ये क्लोविसपासून झाली. इ.स. ५०८ पर्यंत, राज्याचा कायदेशीर धर्म असलेला पगानधर्म बाजूला सारून त्याऐवजी नायसीन कॅथोलिक धर्म स्वीकारण्यात आला. इ.स. ५३३ मध्ये, जस्टिनियनने पोपसत्ताकास सर्व चर्चाचा प्रमुख म्हणून मान्यता दिली, आणि त्यांच्या त्यांच्या सिंहासनांचा कायदेशीर अधिकार पोपसत्तेच्या स्वाधीन केला.

अल्फा आणि ओमेगा आसन

इ.स. 330 मध्ये रोम हे नगर रोमन चर्चच्या हाती सोपविण्यात आले, जिथे ती ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनावेळी अग्नीच्या तळ्यात तिचा नाश होईपर्यंत आसनस्थ राहणार होती. इ.स. 538 मध्ये तिला पुन्हा अधिकृतपणे पोपसिंहासनावर बसविण्यात आले; अशा रीतीने इ.स. 330 ते 538 हा इतिहास एक असा भविष्यवाणीचा कालखंड म्हणून ओळखला जातो, जो अल्फा-आसनाने सुरू होतो आणि ओमेगा-आसनाने समाप्त होतो. हा कालखंड बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथ्या राज्याच्या (Pergamos) समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो; ही एक प्रगतिशील अधोगती होती, जी इ.स. 330 मध्ये सुरू झाली आणि Thyatira च्या आगमनासह इ.स. 538 मध्ये समाप्त झाली. इ.स. 538 नंतरही पाश्चात्य आणि पूर्वकडील रोम यांचे मंदगतीने विलयन चालूच राहिले; परंतु हा कालखंड इ.स. 330 मध्ये आसन देण्याने सुरू झाला—म्हणजे रोम हे नगर पोपशाहीकडे सोपविण्याने—आणि इ.स. 538 मध्ये ते आसन केवळ नगरावरील सिंहासन न राहता, त्या नगराने प्रतिनिधित्व केलेल्या राज्यावरील सिंहासन बनले.

३३० ते ५३८ हा एक विशिष्ट भविष्यसूचक कालखंड आहे, जो पोपसत्तेच्या सामर्थ्यप्राप्तीच्या ‘आठ’ मार्गचिन्हांची व्याख्या करतो. ती आठ पावले लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यात पोपसत्तेच्या प्राणघातक जखमेच्या भरून येण्यात पुन्हा पुनरावृत्त होतात.

आठ पायऱ्यांपैकी पहिली पायरी म्हणजे रोम नगर पोपसत्तेला देणे होय, आणि आठवी पायरी म्हणजे त्या नगराला बायबल भविष्यवाणीतील पाचव्या राज्याचे सिंहासन म्हणून देणे होय. यावरून ५३८ हे आसन असल्याचे, आणि ‘आठवी पायरी, म्हणजेच मागील सात पायऱ्यांतील’ असल्याचे ओळख पटते. पहिली पायरी म्हणजे आसन देणे होते आणि आठवी पायरीही आसन देणेच होते; म्हणून, ३३० मधील पहिली पायरी ही अल्फा आहे आणि ५३८ हे ओमेगा आहे. दोन आसने, तीन शिंगे काढून टाकणे, “दैनंदिन” काढून घेणे, क्लोव्हिसचे परिवर्तन आणि जस्टिनियनचा फतवा—हे मिळून एकूण आठ पायऱ्या ठरतात, ज्या विवाह-मिरवणुकीची, आणि शेवटी विवाहाची, ओळख करून देतात.

१७९८ मध्ये, दहा युरोपीय राजांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या फ्रान्सने, ज्याने ५३८ मध्ये पोपसत्तेला सिंहासनावर बसविले होते, त्याच सिंहासनावरून पोपसत्तेला दूर केले. ५३८ ते १७९८ या इतिहासात दर्शविलेला अल्फा करार-विवाह, प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजांबरोबर पोपसत्तेच्या ओमेगा करार-विवाहाचे पूर्वछायाचित्र ठरतो. ४९६ ते ५३८ पर्यंतची विवाह-मिरवणूक आठ टप्प्यांचे पूर्वरूप दर्शविते, जे संयुक्त संस्थानांच्या शेवटच्या आठ अध्यक्षांशी

अनुरूप आहेत. क्लोव्हिस आणि फ्रान्स हे दहा युरोपीय राजांचे प्रतीक आहेत. ते संयुक्त संस्थानांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजांतील प्रमुख राजा होईल.

दानियेल अकरातील आधीच्या पाच करारविवाहांचा संयोग उत्तरकाळातील सहाव्या व अंतिम करारविवाहाशी होतो. उत्तर व दक्षिण यांच्या अल्फा आणि ओमेगा करारविवाहांमधून दक्षिणेकडील वधू अल्फा असल्याचे, आणि ओमेगा उत्तरकडील वधू असल्याचे ओळखले जाते. मूर्तिपूजक रोमच्या करारविवाहांमध्ये, पूर्वेकडील अल्फा वधू पश्चिमेकडे देण्यात आली होती, आणि 313 मधील ओमेगा ही पश्चिमेकडील वधू होती. हे चार विवाह क्लिओपात्रा पहिली आणि क्लिओपात्रा अंतिम हिच्याद्वारे भविष्यवाणीच्या दृष्टीने परस्पर जोडलेले आहेत. पोपसत्ताक रोमच्या प्रतीकात्मक करारविवाहाने वराला दहा राजांच्या भविष्यसूचक संघराज्यातील प्रमुख राजा म्हणून दर्शविले, जो आपल्या वधूसोबत—रोमची किरमिजी स्त्री—संयुक्त झाला होता. 1798 मध्ये हा घटस्फोट त्या दहा राजांच्या प्रमुख राजाद्वारे अमलात आणण्यात आला.

इ.स. ३१३ मधील करारात्मक विवाह हा प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजांपैकी प्रमुख राजा असलेल्या संयुक्त संस्थानांबरोबरच्या पोपशाही सत्तेच्या अंतिम करारात्मक विवाहाचे प्रतिनिधित्व करतो; दोन शिंगे असलेली अशी एक सत्ता, जी फ्रान्सच्या दोन शिंगे असलेल्या सत्तेने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली आहे. क्लोव्हिसपासून इ.स. ४९६ मध्ये आरंभ झालेला आणि शेवटी इ.स. ५३३ मधील जस्टिनियनच्या हुकुमापर्यंत व इ.स. ५३८ मध्ये पोपशाहीच्या सिंहासनारोहणापर्यंत पोहोचलेला इतिहास, १९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो.

आपण या गोष्टी पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.